

[Grünbaum.]

en bedre forståelse herfor end den, jeg fik fra det konservative folkeparti tidligere, når vi behandlede stempeloven, hvor man jo pressede ganske voldsomt på for at få den nye lov frem. Jeg tror, det er rigtigt, når man skal lave en ny stempellov, at man tager sig virkelig god tid til at gå de mange problemer igennem, der er ved denne lov.

Det forslag, der ligger her, er altså på denne baggrund ikke et forslag til en egentlig ændring af stempeloven, men en rent finansiel lov, og derfor kan vi ikke tage stilling til den fordobling af stempelafgiften, som det her foreslås at udstrække til hele næste finansår, 1968-69, før vi kender regeringens samlede plan for beskatningen. Den omstændighed, at lovgivningen kræver mere tid, sådan som finansministeren har sagt det i sin fremsættelsestale, gør det jo ikke i sig selv nødvendigt, at man skal opretholde fordoblingen af stempelafgiften i hele næste finansår; det er jo noget rent finansielt og kan ikke begrundes på den måde. Men jeg vil ikke påstå, at det er ufornuftigt, det vil jeg ikke sige; det kan være fornuftigt at lade fordoblingen af stempelafgiften være hele næste finansår i stedet for, som vi havde foreslået det, kun at lade fordoblingen gælde for halvdelen af næste finansår. Men ved vurderingen af, hvorvidt det er fornuftigt eller ej, må vi altså se på hele den finansielle situation, og vi regner derfor med, at vi i udvalget, når vi skal tage stilling til dette forslag, kan få lejlighed til at se det i sammenhæng med de øvrige finansielle problemer. På den baggrund kan jeg på mit partis vegne give tilsagn om at være med til en saglig forhandling i et udvalg om dette forslag.

Stetter: Vi er ikke begejstrede for dette lovforslag; vi mener, at den nuværende stempellov på mange punkter er urimelig og rårmer vilkårligt, og det er derfor indlysende, at vi ikke har nogen som helst sympati for et forslag om fordobling af stempelsatserne. Når vi trods alt kan gå med til forslaget, skyldes det, at ministeren i bemærkningerne har skrevet, at det er regeringens hensigt at fremsætte et forslag til revision af stempeloven allerede i indeværende samling. Dette løfte afgav den tidligere finansminister ganske vist også, vel både ved forhandlingerne

i 1965, i 1966 og i 1967, og den tidligere finansminister var ikke i stand til at indfri tilsagnet. Vi forventer, at arbejdet i ministerierne nu er så langt fremme, at den nuværende finansminister er i stand til at gennemføre sin beslutning. Vi erkender endvidere, at ministeren er i tidnød. Som bekendt skal et forslag for at gå igennem i indeværende samling være fremsat inden den 15. marts, og det indser vi er udelukket med den korte funktionstid, som regeringen foreløbig har haft.

Forslaget er med andre ord en nødløsning, og betragtet som sådan kan vi medvirke til dets hurtige gennemførelse.

Ib Thyregod: Det foreliggende lovforslag angår jo en forlængelse af den forhøjelse af stempelafgiften, som tidligere er blevet gennemført. Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget og af fremsættelsestalen, har vi nu gennem nogen tid afventet færdiggørelsen af arbejdet med en reform af stempelafgifterne og tinglysningsafgifterne, kombineret med hinanden, og ifølge fremsættelsestalen kan der forventes fremsat et forslag herom i indeværende folketingssamling. Desværre har det altså ikke kunnet lykkes at få dette forslag udarbejdet så tidligt, at det kunne fremsættes inden den 15. marts, og det vil altså sige, at det ikke kan gennemføres i denne folketingssamling. Da der yderligere efter det oplyste bliver tale om omfattende ændringer, kræves der en længere periode, inden det kan sættes i kraft, og det er det, som er baggrunden for finansministerens forslag om forlængelse af den eksisterende lovgivning.

Vi har naturligvis stor interesse i, at der sker en rationalisering af hele stempel- og tinglysningsområdet. Uden at kende nærmere til det arbejde, der er foregået, vil jeg gerne nævne, at der kan opnås betydelige besparelser ved rationalisering, f. eks. ved at slå stempel- og tinglysningsafgifterne sammen. Hvis man kunne få en ordning, således at tinglysningsafgiften var indeholdt i stempelafgifterne, f. eks. for skøder og andre dokumenter, som normalt tinglyses, ville der kunne spares betydelige udgifter bogholderimæssigt og på anden måde, og det er aldeles givet, at der også på andre områder inden for tinglysnings- og stempelafgiftsområdet kan opnås besparelser. Disse ting håber vi er